

Kniha Jóel a laodicejská církev adventistů sedmého dne – číslo třicet jedna

Jeff Pippenger

2026-01-18

Číslo třicet jedna

Poslední tři mesiášská naplnění nacházející se v Matoušově evangeliu označují tři prvky waymarku nedělního zákona: rozptýlení Božího lidu při nedělním zákonu, jak je předobrazeno rozptýlením malého stádce 22. října 1844 a rozptýlením učedníků při kříži. Obojí rozptýlení se vztahuje k nedělnímu zákonu. Ve spojitosti s Galileou, která je symbolem prorockého bodu obratu, bude lid, jenž byl až do nedělního zákona ve tmě, povolán ze tmy. Tito lidé jsou jiným Božím stádcem, dělníky jedenácté hodiny, kteří jsou probouzeni k otázce sporu o sobotu, když jsou vyvoláváni z Babylóna. Jejich vyvolání z Babylóna je druhou fází soudu, který začíná v Božím domě a poté při nedělním zákonu čelí těm, kdo jsou mimo Jeruzalém.

Desátým mesiášským mezníkem je rozptýlení způsobené nedělním zákonem.

Ale toto všechno se stalo, aby se naplnila Písma proroků. Tehdy ho všichni učedníci opustili a utekli. Matouš 26,56.

Předpověď

Probud' se, meči, proti mému pastýři a proti muži, který je mým druhem, praví Hospodin zástupů: udeř na pastýře, a ovce budou rozptýleny; a obrátím svou ruku proti maličkým. Zachariáš 13,7.

„Brzy budeme široce rozptýleni a to, co máme vykonat, musí být vykonáno rychle.“
Fundamentals of Christian Education, 535.

„Přichází doba, kdy budeme odděleni a rozptýleni a každý z nás bude muset obstát bez výsady společenství s těmi, kteří mají stejně drahocennou víru; a jak můžete obstát, nebude-li Bůh po vašem boku a nebudete-li vědět, že vás vede a řídí?“ Review and Herald, 25. března 1890.

Jedenáctým mesiášským mezníkem je povolání pohanů

Aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka Izaiáše slovy: Země Zabulon a země Neftalim, při mořské cestě, za Jordánem, Galilea pohanů; lid, který seděl v temnotě, užíval veliké světlo; a těm, kteří seděli v krajině a stínu smrti, vzešlo světlo. Matouš 4,14–16.

Předpověď

Avšak temnota nebude taková, jako byla v době jejího soužení, když zprvu lehce postihl zemi Zabulonovu a zemi Neftalimovu a potom ji těžce postihl při cestě k moři, za Jordánem, v Galileji národů. Lid, který chodil v temnotě, užíval veliké světlo; těm, kteří přebývají v zemi

stínu smrti, zazářilo světlo. Izajáš 9,1.2.

Při nedělním zákoně bude pozdní déšť vylit bez míry a pohané uvidí veliké světlo. Pronásledování rozptýlí věrné a rozšíří poselství.

„Vydají vás soudním radám, ... ano i před vladaře a krále budete přiváděni pro mne, na svědectví jim i pohanům.“ Matouš 10,17.18, R. V. Pronásledování rozšíří světlo. Služebníci Kristovi budou přivedeni před velmože tohoto světa, kteří by jinak možná nikdy neslyšeli evangelium. Těmto mužům byla pravda zkresleně podána. Naslouchali falešným obviněním týkajícím se víry Kristových učedníků. Často je jejich jediným prostředkem, jak poznat její skutečnou povahu, svědectví těch, kteří jsou postaveni před soud pro svou víru. Při výslechu jsou povinni odpovídat a jejich soudci naslouchat vydávanému svědectví. Boží milost bude udělena jeho služebníkům, aby obstáli v této naléhavé chvíli. „Bude vám dáno,“ praví Ježíš, „v tu hodinu, co máte mluvit. Neboť to nejste vy, kdo mluvíte, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás.“ Jak Duch Boží osvětluje mysl svých služebníků, bude pravda předkládána ve své božské moci a drahocennosti. Ti, kdo pravdu odmítají, povstanou, aby učedníky obviňovali a utlačovali. Avšak uprostřed ztráty a utrpení, až k smrti, mají děti Páně zjevovat tichost svého božského Vzorů. Tak bude patrný protiklad mezi satanovými nástroji a zástupci Krista. Spasitel bude vyvýšen před vládci i před lidem.

„Učedníci nebyli obdařeni odvahou a statečností mučedníků, dokud takové milosti nebylo zapotřebí. Tehdy se Spasitelovo zaslíbení naplnilo. Když Petr a Jan vydávali svědectví před radou Sanhedrinu, lidé ‚žasli; a poznali, že byli s Ježíšem‘. Skutky 4,13. O Štěpánovi je napsáno, že ‚všichni, kteří seděli v radě, upřevše na něho zrak, viděli jeho tvář jako tvář anděla‘. Lidé ‚nemohli odolat moudrosti a Duchu, v němž mluvil‘. Skutky 6,15.10. A Pavel, když píše o svém vlastním soudu před císařským tribunálem, praví: ‚Při mé první obhajobě se mne nikdo nezastal, nýbrž mne všichni opustili.... Ale Pán stál při mně a posilnil mne, aby skrze mne bylo poselství plně vyhlášeno a aby je slyšeli všichni pohané; a byl jsem vysvobozen z tlamy lva.‘ 2 Timoteovi 4,16.17, R. V.“

„Služebníci Kristovi si neměli připravovat žádnou předem stanovenou řeč, kterou by přednesli, až budou postaveni před soud. Jejich příprava se měla uskutečňovat den za dnem tím, že si budou uchovávat drahocenné pravdy Božího slova, a skrze modlitbu posilovat svou víru. Když pak budou postaveni před soud, Duch svatý jim připomene právě ty pravdy, jichž bude zapotřebí.“ Touha věků, 354, 355.

Soud začíná u domu Božího v 9/11 a končí při nedělním zákonu, kdy se pak soud přesouvá k jinému Božímu stádcí mimo dům Boží.

Dvanáctým mesiášským mezníkem je soud nad pohany

Aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše, jenž praví: Hle, můj služebník, jehož jsem vyvolil; můj milovaný, v němž má duše nalezla zalíbení. Vložím na něj svého Ducha a národům zvěstuje soud. Nebude se přít ani křičet, ani nikdo neuslyší jeho hlas na ulicích. Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nedovede soud k vítězství. A v jeho jméno budou národy doufat. Matouš 12,17–21.

Proroctví

Hle, můj služebník, kterého podpírám, můj vyvolený, v němž má duše našla zalíbení; vložil jsem na něho svého ducha: vynese soud národům. Nebude křičet ani hlas pozdvihovat, ani dávat slyšet svůj hlas na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí: vynese soud podle pravdy. Nezeslábne ani neklesne na mysl, dokud neustanoví soud na zemi; a ostrovy budou očekávat jeho zákon. Izajáš 42,1–4.

Uzavírání soudu nad domem Božím začalo v červenci roku 2023, když byl v ulicích slyšet hlas tam, kde Mojžíš a Eliáš leželi mrtví v údolí mrtvých suchých kostí. Když byl hlas slyšet, začal se soud nad domem Božím uzavírat a postupoval směrem k soudu nad pohany. V Matoušově evangeliu je dvanáct mesiášských naplnění, která vyznačují hlavní mezníky reformního hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc. Těchto dvanáct mezníků je předobrazeno Mesiášem. Rok 1989; 1996; 11. září 2001; 18. července 2020; červenec 2023; 2024; Půlnoční volání, oddělení kněží a nedělní zákon jsou všechny vyznačeny, přičemž 11. září má vnitřní i vnější svědectví a nedělní zákon má vnitřní svědectví rozptýlení a poté dvě svědectví období soudu dělníků jedenácté hodiny. Devět mezníků reformního hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc je přímo označeno v Matoušově evangeliu.

Matouš je alfou Nového zákona a Zjevení je omegou. Matouš je prorockým mistrovským dílem, jehož význam byl zapečetěn až do posledních dnů. Obsahuje omega dvanáct kapitol, které odpovídají alfé v Genesis, kapitolám jedenáct až dvacet dva. Jakožto alfa ke Zjevení souběžně odráží inspirovaný vztah Daniela a Zjevení. To, co je z knih Daniel a Zjevení zjeveno ohledně jejich prorockého vztahu, platí i pro vztah Matouše a Zjevení. To, o čem jsme byli v tomto směru poučeni, by se rovnalo tomuto:

V Matoušově evangeliu je rozvinuta tatáž linie proroctví jako v knize Zjevení.

„Zjevení je zapečetěná kniha, ale je také knihou otevřenou. Zaznamenává podivuhodné události, které se mají odehrát v posledních dnech dějin této země. Učení této knihy jsou určité, nikoli mystické a nesrozumitelné. Je v ní znovu uchopena táž linie proroctví jako v Danielovi. Některá proroctví Bůh zopakoval, a tím ukázal, že jim má být přikládán význam. Pán neopakuje věci, které nemají veliký význam.“ Manuscript Releases, svazek 9, 8.

Evangelium podle Matouše navazuje na „tutéž linii proroctví“ jako Zjevení a Daniel a je dovedeno k dokonalosti v knize Zjevení, neboť slovo „doplňk“ znamená dokonalost.

„Ve Zjevení se všechny knihy Bible setkávají a uzavírají. Zde je doplněk knihy Daniel. Jedna je proroctvím; druhá zjevením. Kniha, která byla zapečetěna, není Zjevení, nýbrž ta část Danielova proroctví, která se vztahuje k posledním dnům. Anděl přikázal: ‚Ty však, Danieli, ta slova uzavři a zapečeť knihu až do času konce.‘ Daniel 12,4.“ Skutky apoštolů, 585.

Matouš, Daniel a Zjevení jsou jedna a táž kniha.

„Knihy Daniel a Zjevení jsou jedno. Jedna je proroctvím, druhá zjevením; jedna je knihou zapečetěnou, druhá knihou otevřenou. Jan slyšel tajemství, která pronášely hromy, ale bylo mu přikázáno, aby je nezapsal.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 971.

Zdalo se důležité věnovat čas zasazení Matoušova evangelia do souvislostí, které by mohly zdůraznit prorocký význam toho, že se Petr nacházel v Cesareji Filipově, dříve než jsem obrátil studii zpět ke knize Jóel. Pokusím se shrnout svá pozorování k Matoušovu evangeliu, abych se pokusil objasnit nesmírný prorocký význam Petra v Cesareji Filipově, která je Paniem z Daniela jedenáct, verše třináct až patnáct.

Evangelium podle Matouše je vystavěno na třech odlišných prorockých liniích. První linii tvoří prvních deset kapitol; druhou linii tvoří následujících dvanáct kapitol, po nichž následuje třetí linie složená ze šesti kapitol. Prvních deset kapitol představuje prvního anděla ze Zjevení čtrnácté kapitoly, následujících dvanáct kapitol představuje druhého anděla ze Zjevení čtrnácté kapitoly a posledních šest kapitol představuje třetího anděla ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Toto pozorování jsem dosud jasně neprokázal, ale lze to snadno učinit. Než tak učiníme, přeji si pokračovat v načrtávání některých širších tahů na plátně, jímž je evangelium podle Matouše.

Druhou linii kapitol jedenáct až dvacet dva představuje druhý anděl a druhý anděl vždy označuje zdvojení, neboť Babylon padl, padl. Kapitoly jedenáct až dvacet dva knihy Genesis předkládají zaslíbení a poté třístupňovou smlouvu Boha s vyvoleným lidem skrze patriarchu Abrama. Samotný středový verš těchto dvanácti kapitol označuje „obřízku“ jako znamení smlouvy a byla ustanovena ve druhém ze tří kroků. Samotný středový verš Matoušovy paralelní smluvní linie nastává tehdy, když je jméno Šimona Barjony změněno na Petr.

A pravím také tobě, že ty jsi Petr, a na této skále zbuduji svou církev; a brány pekla ji nepřemohou. Matouš 16,18.

Petrovo jméno představuje sto čtyřicet čtyři tisíc a on zde zastupuje třídu těch, kteří zakládají svou víru na slyšení Kristova poselství. Ne pouze poselství o Ježíši, nýbrž poselství, které Ježíš označil za to, jež bylo Petrovi dáno samotným Pánem.

Praví jim: „Za koho mne však pokládáte vy?“

I Šimon Petr odpověděl a řekl: Ty jsi Kristus, Syn živého Boha. A Ježíš mu odpověděl a řekl:

Blahoslavený jsi, Šimone Barjona; neboť tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích. Matouš 16,15–17.

Petrova víra je založena na tom, že se Ježíš stal Kristem — Mesiášem. Petrovo jméno je změněno, stejně jako bylo změněno Abramovo na znamení smluvního vztahu, a hodnota jeho jména se rovná 144 000; a právě v tom verši je velký spor představen jako Skála, která je základem církve, jež obstojí proti církvím pekla. Sto čtyřicet čtyři tisíc jsou konečným zjevením vyvoleného smluvního lidu a Petr tuto skupinu představuje.

Petr zároveň představuje první křesťanskou církev, církev učedníků, neboť to jsou dějiny, v nichž Kristus položil základ své církve. Kristus je tímto základem a zároveň i nárožním kamenem a Petr je symbolem první křesťanské nevěsty i poslední křesťanské nevěsty. Proto je Petr v jediném verši zároveň symbolem alfa i omega.

Tento jediný verš je středovým veršem dvanácti kapitol, které představují poselství druhého anděla, a Petr „zastupuje dvojí úlohu“ jako první nevěsta i poslední nevěsta. Poslední nevěsta bude ve válce se synagogou satanovou a poslední nevěsta bude tvořena dvěma skupinami. Jedna skupina, sto čtyřicet čtyři tisíc, a druhá skupina je veliký zástup. Veliký zástup je představován Smyrnou a sto čtyřicet čtyři tisíc Filadelfií.

Sto čtyřicet čtyři tisíc jsou Filadelfští a změna Petrova jména v osmnáctém verši představuje zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. On je symbolem těch, kdo jsou zapečetěni, a v tomto verši, samotném středovém verši dvanácti kapitol smlouvy, se shoduje se samotným středovým veršem dvanácti kapitol Genesis, kde je obřízka označena jako znamení. Kapitoly jedenáct až dvacet dva knihy Zjevení poskytují třetí linii dvanácti kapitol svědectví smlouvy a středový verš těchto dvanácti kapitol označuje sňatek nevěstky ze Zjevení sedmnáct s králi země.

A ta šelma, která byla a není, i ona sama jest osmý, a je ze sedmi, a jde do záhuby. Zjevení 17,11.

Tento verš se týká určení konečného pádu Babylónu velikého a první pád Babelu se nacházel v první kapitole dvanáctikapitolové smluvní linie knihy Genesis. Petr v prostředním verši představuje sto čtyřicet čtyři tisíc, což je v souladu s prostředním veršem Genesis. V prostředním verši Zjevení přivádí pád Babylónu velikého k závěru příběh Nimroda, mocného lovce z Babelu.

Středové verše každé z těchto tří prorockých linií označují buď Boží pečeť, nebo znamení šelmy. Počáteční babylónská smlouva se smrtí v Genesis dosahuje svého konce ve Zjevení. Tím klade počátek i konec na všechny tři linie, když jsou spojeny dohromady, řádek za řádkem. Tam, kde je Petr použit jako symbol velkého sporu mezi Skálou a branami pekla, se nachází poselství druhého anděla, neboť poselství druhého anděla zní: Babylón padl (Nimrod), padl (římská nevěstka). Druhá linie ze tří linií v Matoušovi je poselstvím druhého anděla, neboť označuje dva pády Babylóna. Představuje padělané manželství právě tam, kde je dovršeno pravé manželství, při nedělním zákonu. Představuje číslo „8“ jako padělek Božího lidu, který je pravou osmičkou. Papežství je rovněž zobrazeno jako padělek Boha, neboť bylo, a přece jest, a vystoupí. Vystupuje právě tam, kde vystupuje korouhev — při nedělním zákonu.

V Matouši je dvanáct mesiášských naplnění a ve Starém zákoně se nachází mezi třemi sty až pěti sty proroctví o Mesiáši. Matouš obsahuje dvanáct přímo označených naplnění, zdaleka více než kterékoli z ostatních tří evangelií. Těchto dvanáct naplnění se shoduje s devíti zřetelnými mezníky v reformačním hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc. Devět symbolizuje úplnost, neboť za „devítkou“ již není žádné další číslo, jelikož každé jiné množství následující po „devítce“ používá pouze devět číslic od jedné do devíti a nulu. Devět je plnost. Z těchto devíti mezníků mají dva více než jedno z Matoušových naplnění. 9/11 má dvě a nedělní zákon má tři.

Čas konce v roce 1989, formalizace poselství v roce 1996, po ní 11. září, po něm zklamání 18. července 2020, po něm hlas volajícího na poušti v červenci 2023, který vedl ke vzkříšení roku 2024, jež vede k Půlnočnímu volání, po němž následuje oddělení kněží, které vrcholí při nedělním zákonu. Devět mezníků, z nichž jeden má dva svědky a jeden tři svědky; 11. září má dva a nedělní zákon tři. To znamená, že v reformní linii sto čtyřiceti čtyř tisíc dva svědci 11. září až ke třem

svědkům nedělního zákona vyznačují dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Dvanáct mezníků se uvádí do souladu s každým reformačním hnutím a tím zdůrazňují a určují dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc od 11. září až do nedělního zákona.

Tímto způsobem vymezuje dva svědky při 11. září a tři svědky při nedělním zákonu. Těmi dvěma svědky při 11. září je poselství druhého anděla a těmi třemi svědky při nedělním zákonu je poselství třetího anděla. Proto linie vytvořená Matoušovým naplněním mesiášských proroctví vyčleňuje a zvýrazňuje dobu zapečetování, přičemž označuje druhého anděla jako alfu dějin doby zapečetování a třetího anděla jako omegu. To znamená, že doba zapečetování je ohraničena mezi číslem dvě a číslem tři, čímž je nad celé dějiny zapečetování postaveno číslo dvacet tři, symbol smíření.

V Matoušově evangeliu jsou tři prorocké linie, které představují prvního, druhého a třetího anděla, a dvanáct kapitol ve druhé linii Matouše představuje smlouvu se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, neboť je omegou ke smlouvě s Abramem, alfou knihy Genesis. To také znamená, že jako druhý anděl, když Petr představuje jak první, tak poslední křesťanskou nevěstu, Petrovo zdvojení zakládá prorocký požadavek zdvojení ve druhém andělu. Na základě tří svědků je číslo dvanáct provazem, který svazuje tři linie po dvanácti kapitolách dohromady, takže když v Matoušově evangeliu nalezneme další znázornění čísla dvanáct, musí být uvedeno do souladu s ostatními dvanáctkami v Matoušově evangeliu.

Dvanáct kapitol Matouše, které začínají symbolickým číslem jedenáct a končí jeho symbolickým protějškem, číslem dvacet dva, jsou v souladu s reformní linií sto čtyřiceti čtyř tisíc, představovanou dvanácti mesiášskými naplněními, a tak zjevují druhé „zdvojení“ v linii druhého anděla. Dvanáct mesiášských naplnění spolu s dvanácti kapitolami tvoří „zdvojení“ druhého anděla, avšak při vzájemném vynásobení představují 144 000. Petr je zdvojen a číslo dvanáct je rovněž zdvojeno. Tato zdvojení naplňují zdvojení Babylóna, který padá dvakrát.

Kapitoly jedenáct až dvacet dva představují druhého anděla ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Desítka je symbolem zkoušky a první ze tří zkoušek tvoří prvních deset kapitol Matouše. „Deset“ symbolizuje zkoušku. Protože Matouš je alfou k omeze Zjevení, první kapitola kterékoli z těchto knih začíná zjevením Ježíše Krista. V první kapitole je Josef zkoušen, zda uvěří andělu, či nikoli. Jeho protějškem byl Zachariáš, otec Jana Křtitele, který neuvěřil a v téže zkoušce neobstál. Jeden přijal prozřetelnostní narození, druhý pochyboval.

Ve druhé kapitole se Herodes obával narození nového krále a Josef s Marií uprchli do Egypta. Jan Křtitel přinesl ve třetí kapitole první zkoušku, první zkoušku, kterou sestra Whiteová označuje za zkoušku života a smrti, neboť napsala, že „ti, kdo odmítli Janovo poselství, nemohli mít z Ježíše užitek“. První anděl je zkušebním poselstvím, které vyzývá lidi, stejně jako Jan, aby se báli Boha, neboť přichází hodina Božího soudu. To je znázorněno Janem, když se ptal: „kdo vás varoval, abyste utekli před přicházejícím hněvem?“

Potom ve čtvrté kapitole Ježíš postí čtyřicet dní, jež vrcholí třemi odlišnými zkouškami, neboť tři zkoušky jsou vždy znázorněny v poselství prvního anděla. Poté Ježíš začal budovat základy tím, že si vybral své učedníky, neboť za dnů Ezdráše a Nehemjáše byly v dějinách prvního dekretu

položeny základy chrámu a za dnů milleritů byly položeny základy v dějinách prvního anděla. Základy tvoří blahoslavenství, po nichž následují Jeho zázraky, které vedly k tomu, že vyslal dvanáct učedníků, čímž končí desátá kapitola. Dvanáct učedníků pak již bylo ustanoveno a inspirace označuje učedníky za základ křesťanské církve. V jedenácté kapitole byly základy dokončeny.

V jedenácté kapitole učedníci slouží samostatně, Ježíš je sám, což vyznačuje zřetelný předěl mezi desátou a jedenáctou kapitolou. Kapitoly jedna až deset představují poselství prvního anděla; to skončilo s příchodem druhého. Druhý anděl působí rozdělení, oddělení, jako tomu bylo u milleritů a protestantů. Desátá kapitola končí tím, že se Ježíš odděluje od učedníků, a v jedenácté kapitole je sám.

Jedenáctá až dvaadvacátá kapitola představuje druhého anděla a vede ke třiaadvacaté až osmaadvacaté kapitole jako k třetí linii třetího anděla. Třetí anděl ovšem přichází k nedělnímu zákonu, jež představuje Pascha v kapitolách dvacet šest až dvacet osm. „23“ je symbolem smíření a první z těchto šesti kapitol představuje poselství prvního anděla, zatímco poslední tři kapitoly představují poselství třetího anděla. Dvě kapitoly uprostřed (24 a 25) představují druhého anděla. Poslední tři kapitoly obsahují „23“ specifických mezníků, které uvádějí do souladu kapitolu „23“ jako prvního anděla či počátek a kapitoly dvacet šest až dvacet osm jako třetího, s „23“ mezníky. Kapitola 23 je prvním andělem, následující dvě kapitoly jsou druhým andělem a poslední tři jsou třetím andělem.

Třetí linie v Matoušovi představuje třetího anděla a je rozdělena do tří kroků. Kapitola 23 je prvním krokem a prvním andělem. Kapitoly 24 a 25 jsou druhým krokem a druhým andělem. Kapitoly 26, 27 a 28 jsou třetím krokem a třetím andělem. Jedna kapitola pro prvního anděla, dvě kapitoly pro druhého anděla a tři kapitoly pro třetího. Třetí, jímž je Pesach, který představuje kříž a který se zase shoduje se zákonem o neděli, je také znázorněn Letnicemi.

Letnice jsou číslem 50 a 50 je symbolem milostivého léta. Milostivé léto zahrnuje čtyřicátý devátý rok, konec sedmého cyklu sedmi let. Číslo 49 předchází číslu 50, avšak je s ním přímo spojeno. Třetí linie v Matoušovi začíná 23. kapitolou; po ní následují dvě kapitoly (24, 25), které dávají součet 49, těsně před třetím andělem, jenž představuje číslo 50.

Začátek řady šesti kapitol tvoří mezník „23“ a konec tvoří mezník „23“; počet, který vzniká sečtením kapitol 26, 27 a 28, se rovná „81“, což je symbol kněží, vložený do samotných veršů, které označují prolití krve, již by Nebeský Velekněz použil ve své velekněžské službě. Z tohoto důvodu je název kapitoly „81“ v Touze věků založen na Matoušovi 28.

„Kapitola 81 — „Pán vstal z mrtvých““

„Tato kapitola vychází z Matouše 28,2–4.11–15.“ Touha věků, 780.

Číslo „81“ představuje kněžství a v Levitiku 8 je předloženo sedm dní posvěcení kněží. V 8. kapitole Numeri je předloženo očistění levitů. Ve 2. Paralipomenon se „81“ kněží postaví proti králi Uzijášovi a tento oddíl přímo přispívá k potvrzení pečetícího poselství sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Když však zesílil, jeho srdce se povýšilo k jeho zkáze; neboť přestoupil proti Hospodinu, svému Bohu, a vešel do Hospodinova chrámu, aby pátil kadidlo na kadidlovém oltáři. I vešel za ním kněz Azarjáš a s ním osmdesát Hospodinových kněží, udatných mužů. Ti se postavili proti králi Uzijášovi a řekli mu: Nepřísluší tobě, Uzijáši, pálit kadidlo Hospodinu, nýbrž kněžím, synům Áronovým, kteří jsou posvěceni, aby pálili kadidlo. Vyjdi ze svatyně, neboť ses provinil; a nebude ti to ke cti od Hospodina Boha.

I Uzijáš se rozhněval a měl v ruce kadidelnici, aby pátil kadidlo; a když se hněval na kněze, tu se mu před kněžími v domě Hospodinově, vedle kadidlového oltáře, objevilo malomocenství na čele. A Azarjáš, nejvyšší kněz, i všichni kněží na něj pohlédli, a hle, byl malomocný na svém čele; proto jej odtud vypudili, ba i on sám pospíchal vyjít, protože jej Hospodin ranil. A král Uzijáš byl malomocný až do dne své smrti a bydlel v odděleném domě, jsa malomocný; neboť byl vyloučen z domu Hospodinova. A Jótam, jeho syn, byl nad královským domem a soudil lid země. 2 Paralipomenon 26,16–21.

Číslo osmdesát jedna je jako symbol spojeno s kněžími, kteří se postavili proti Uzijášovu úsilí přinášet oběti ve svatyni. Prorocká struktura pasáže o Uzijášovi se shoduje s prorockou strukturou Daniela 11, veršů 11 a 12. Obě pasáže označují jižního krále, jehož srdce se povyšuje v důsledku vojenských vítězství, a zvláště nedávného vítězství nad severním králem. Když byl naplněn jedenáctý verš jedenácté kapitoly Daniela skrze Ptolemaia v bitvě u Rafie, i on se stejně jako Uzijáš snažil přinést oběť ve svatyni v Jeruzalémě, avšak kněží mu v tom zabránili. Řádek za rádkem tato dvě svědectví označují ukrajinskou válku, která je téměř u konce.

Osmdesátá první kapitola knihy Touha věků vychází z Matouše 28 a ztotožňuje Krista při jeho nanebevstoupení se zahájením jeho díla nebeského velekněze.

Shrnutí toho, o čem jsme mluvili, je toto: Máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích. Židům 8,1.

Číslo „81“ je symbolem kněží a kapitoly 26, 27, 28; třetí stupeň třetí linie u Matouše dává součet 81. Druhý stupeň dává součet 49 a první stupeň je 23. Osmdesát jedna představuje 80 kněží a velekněze ve svědectví o Uzijášovi. Na této úrovni je 80 kněží lidských a velekněz je božský. 81 představuje spojení božství s lidstvím. Číslo jedna v čísle osmdesát jedna představuje božství.

Číslo jedna v čísle jedenáct představuje lidství a také božství. Číslo jedna v čísle dvacet jedna představuje božství a dvacet lidství. Kombinaci dvou a jedné lze vidět v učednících na cestě do Emauz.

Spojení tří a jednoho je lidství a božství, jak jsou znázorněny v ohnivé peci Šadracha, Měšacha a Abednega.

Spojení čtyř a jednoho označuje, že spojení božství s lidstvím je uskutečněno ve čtvrté generaci.

Kombinace pěti a jedné označuje pět panen čekajících na ženicha.

Spojení šesti a jedné představuje vztah člověka k sobotě sedmého dne, jejímž Pánem je Božství. Číslo „šest“ je symbolem člověka a jednička je Kristus.

Kombinace sedmičky a jedničky představuje přechod sedmého církevního období Laodiceje do filadelfské zkušenosti.

81 je symbolem kněží a jejich vztahu k veleknězi.

Kombinace devíti a jedné označuje dovršení. Těhotenství trvá devět měsíců. Před Noem bylo devět pokolení a po něm devět pokolení, která vedla ke smlouvě. Ježíš vypustil ducha v deváté hodině. Kombinace devíti a jedné označuje dokončení díla zapečetování Jeho lidu.

V tomto kontextu je jednička spojením lidství a Božství, číslo dvě je božský Učitel, vyučující lidstvo. Číslo tři je poselstvím tří andělů, totiž poselstvím, jemuž jsou vyučováni v čísle dvě. Číslo čtyři označuje čtvrtou generaci, a tím určuje prorockou historii, v níž se zjevuje pět moudrých panen a jsou znovu stvořeny, jak je znázorněno šestým dnem stvoření. Potom sedmý krok označuje přechod k Filadelfii a záhadu osmi, které je ze sedmi. V tomto bodě je smlouva dovršena a kněžství „81“ je pozdviženo, aby dokončilo dílo znázorněné číslem devět. V každém kroku je číslo jedna Lvem z pokolení Judova, který je také Palmoni, Podivuhodný Počtář. 81 je symbolem kněží. Palmoni stvořil všechna čísla.

Číslo jedenáct představuje polovinu čísla dvacet dva a obě představují spojení božství s lidstvím. V nedávném článku jsem uvedl dva výroky, které se vztahují k počátku i konci.

První výrok poukázal na to, že když Ellen Whiteová měla svá první vidění o svatyni, bylo jí ukázáno, že přikázání o sobotě zářilo jasněji než ostatní přikázání. Bylo jí také ukázáno, že v posledních dnech byla „nauka o vtělení“ oděna jemnou září. Sobotu byla na počátku světlem, které předobrazovalo nauku o vtělení na konci. Spojení božství s lidstvím je naukou o vtělení, neboť je to nauka o tom, že Kristus na sebe vzal lidské tělo, a tak dal příklad, že božství spojené s lidstvím nehřeší.

Jedenáct plus jedenáct se rovná dvaceti dvěma a číslo jedenáct začíná každou z dvanáctikapitolových linií smlouvy a každá končí dvaceti dvěma. Jedenácté kapitoly a jedenácté verše v Písmu představují mezníky sto čtyřiceti čtyř tisíc.

2014

Ukrajinská válka začala v roce 2014 a představuje vnější linii doby pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

I král jihu se rozhněvá, vytáhne a bude bojovat s ním, totiž s králem severu; a ten postaví veliké množství, avšak to množství bude vydáno do jeho ruky. Daniel 11,11.

18. července 2020

Prvním zklamáním bylo Ježíšovo prodlení, když šel vzkřísit Lazara, korunující zázrak a pečeť Boží. Ježíš čekal čtyři dny, než Lazara vzkřísil. Verš v Janovi označuje poslední ze sedmi zázraků, které jsou v Janově evangeliu přímo označeny. Prvním bylo proměnění vody ve víno. Je mnoho světla v uvažování o sedmi zázracích, které vrcholí u Jana 11,11, a všichni teologové se shodují, že v Janovi je pouze sedm zázraků, a to na základě toho, že tyto zázraky jsou přímo označeny. Z tohoto důvodu nezahrnují Kristovo vzkříšení jako osmé znamení, avšak byl to zázrak a Jeho

vzkříšení je znamením smlouvy, takže vzkříšení v Janově knize je osmým zázrakem, jenž je ze sedmi, neboť každý z předchozích sedmi zázraků byl vykonán mocí Jeho vzkříšení.

To řekl; a potom jim praví: Náš přítel Lazar spí; ale jdu, abych jej probudil ze spánku. Jan 11,11.

Červenec 2023

V červenci 2023 začal hlas volajícího na poušti volat poselství, které v sobě nese Ducha života.

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na nohy; a veliký strach padl na ty, kteří je viděli. Zjevení 11,11.

Jan se rodí osm dní před nedělním zákonem, neboť právě při nedělním zákoně jeho otec Zachariáš promlouvá. Janovo jméno je při nedělním zákoně změněno ze Zachariáše na Jana, když tato změna jména vyjadřuje smluvní vztah. Narození je předobrazem vzkříšení těch, kteří byli zabiti na ulicích dne 18. července 2020.

Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak ten, kdo je nejmenší v království nebeském, je větší než on. Matouš 11,11.

2024

Izajáš označuje druhé shromáždění, které se naplnilo v roce 1849. Druhé shromáždění začalo v červenci 2023 a končí, když je Boží lid zapečetěn.

I stane se v onen den, že Pán podruhé vztáhne svou ruku, aby získal zpět ostatek svého lidu, který zůstane, z Asýrie a z Egypta a z Patrůsu a z Kúše a z Élamu a ze Šineáru a z Chamátu a z mořských ostrovů. Izajáš 11,11.

Těsně před nedělním zákonem

Ježíš právě dokončil slavný vjezd, a tak označil přechod od Půlnočního volání k nedělnímu zákonu; má s sebou dvanáct učedníků, neboť ti byli již vyvoleni před nedělním zákonem.

A Ježíš vešel do Jeruzaléma i do chrámu; a když všechno kolem přehlédl, a protože již nastal večer, vyšel s těmi dvanácti do Betanie. Marek 11,11.

Když je zpečetění vykonáno na sto čtyřiceti čtyřech tisících, těsně před nedělním zákonem, je spojení manžela božství s manželkou lidství dovršeno a ti dva jsou navěky jedno, neboť smíření je dokončeno.

Avšak ani muž není bez ženy, ani žena bez muže, v Pánu. 1. Korintským 11,11.

Zázračné narození Sáry, narození dávno očekávané od vzpoury roku 1863, se naplňuje tehdy, když žena ze Zjevení dvanácté kapitoly porodí dvojčata. První dítě přichází při Půlnočním volání a druhé dítě při nedělním zákoně. Dítě, které vyšlo jako druhé, mělo šarlatovou nit, jež představuje znamení Rachab v Jerichu.

Vírou také sama Sára přijala moc počít semeno a porodila dítě, když již překročila svůj věk, protože pokládala za věrného toho, který zaslíbil. Židům 11,11.

Nedělní zákon pro Laodiceu

Jeremiáš označuje soud nad laodicejskou církví Adventistů sedmého dne.

Proto takto praví Hospodin: Hle, uvedu na ně zlo, z něhož nebudou moci uniknout; a ačkoli ke mně budou volat, nevyslyším je. Jeremjáš 11,11.

Ezechiel souhlasí s Jeremjášovým soudem nad adventismem.

Toto město vám nebude kotlem a vy nebudete masem uprostřed něho; nýbrž vás budu soudit na pomezí Izraele. Ezechiel 11,11.

Pominutí starověkého Izraele jako Božího smluvního lidu zahrnuje i to, že Bůh vyvolává u někdejšího smluvního lidu žárlivost nad tím, co zavrhl. To se opakuje v případě adventismu při nedělním zákonu.

Pravím tedy: Klopýtli snad proto, aby padli? Naprosto ne. Ale skrze jejich pád přišla spása pohanům, aby v nich vzbudila žárlivost. Římanům 11,11.

Adventismus, založený na díle Williama Millera, které odmítají, je stále tím hnutím, jež vystavělo chrám; avšak stejně jako Šalomoun, který chrám rovněž vystavěl, porušili smlouvu a jejich království jim bude odňato a dáno lidu, který bude spravovat Boží vinici tak, jak On určuje.

Proto Hospodin řekl Šalomounovi: „Protože ses takto zachoval a nedodržel jsi mou smlouvu ani má ustanovení, která jsem ti přikázal, jistě od tebe odtrhnu království a dám je tvému služebníkovi.“ 1 Královská 11,11.

Nedělní zákon pro Filadelfii

Při nedělním zákoně je podle proroků vítězná církev uvedena do své vlastní země a tato země oplývá poselstvím pozdního deště. Jericho bylo znovu vystavěno v roce 1863 a při nedělním zákoně Jericho padá.

Země, do níž vstupujete, abyste ji obsadili, je však zemí hor a údolí a pije vodu z nebeského deště. Deuteronomium 11,11.

Město je královstvím a vítězná církev představuje Kristovo království slávy. Toto království vítězné církve začíná při nedělním zákonu, kdy je Jeho církev pozdvižena a vyvýšena nade všechna pohoří i pahorky.

Požehnáním upřímných bývá město vyvýšeno, ale ústy bezbožných bývá zbořeno. Přísloví 11,11.

Bylo to v devátou hodinu, kdy přišel k Corneliovi anděl a přikázal mu poslat pro Petra, čímž je označeno, kdy evangelium přechází k pohanům při nedělním zákoně. Když byl Petr od Boha vyzván, aby šel, bylo to v souvislosti s viděním o pojídání nečistých zvířat. To se naplňuje při

nedělním zákoně. Devátá hodina se shoduje s devátou hodinou, kdy Kristus zemřel. Devátá hodina představuje konec období, které začíná ve třetí hodinu, kdy byl Ježíš ukřižován, a o šest hodin později zemřel. Je to totéž období jako u Petra, který je ve třetí hodinu v horní místnosti a potom v devátou hodinu v chrámu. Jedna devátá hodina končí Kristovou smrtí; při následující deváté hodině je Petr v chrámu a hlásá Joelovo poselství. Kristova smrt ukončila smluvní vztah s Izraelem a otevřela dveře pohanům, představovaným Corneliem.

A hle, hned tu byli tři muži, kteří již přišli k domu, v němž jsem byl; byli ke mně posláni z Cesareje. Skutky 11:11.

Budou vám dokonce ohavností; nebudete jíst jejich maso, ale jejich mrtvoly budete mít v ohavnosti. Leviticus 11,11.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Zdalo se mi, že mi Bůh neviditelnou rukou poslal podivuhodně zhotovenou schránku, asi deset palců dlouhou a šest palců širokou, vyrobenou z ebeny a perel, důmyslně vykládanou. Ke schránce byl připevněn klíč. Ihned jsem klíč vzal a schránku otevřel; a k svému údivu a překvapení jsem zjistil, že je naplněna drahokamy všeho druhu i velikosti, diamanty, vzácnými kameny a zlatými i stříbrnými mincemi všech rozměrů a hodnot, krásně uspořádanými na svých jednotlivých místech ve schránce; a takto uspořádaný odrážely světlo a slávu, jimž se vyrovnalo jedině slunce. ...“

„Pohlédla jsem do schránky, ale můj zrak byl oslněn tím pohledem. Zářily desetkrát větší slávou než dříve. Myslela jsem, že byly vydrhnuty v písku nohama těch bezbožných osob, které je rozptýlily a pošlapaly v prachu. Ve schránce byly uspořádány v nádherném pořádku, každá na svém místě, bez jakékoli patrné námahy člověka, který je tam vložil. Vykřikla jsem převelikou radostí, a ten výkřik mě probudil.“ Early Writings, 81–83.

„Příchod Páně kladete příliš daleko do budoucnosti. Viděla jsem, že pozdní dešť přicházel [tak náhle jako] půlnoční volání, a s desetinásobnou mocí.“ Spalding and Magan, 5.

A ve všech záležitostech moudrosti a rozumnosti, na něž se jich král vyptával, shledal je desetkrát lepšími než všechny kouzelníky a hvězdopравce, kteří byli v celém jeho království. Daniel 1,18–20.